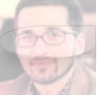

Org. Güler Washington'a FETÖ darbesini anlattı

Ragıp SOYLU

ABONE OL

Google News

Jandarma Genel Komutanı Org. Güler, darbe gecesini nasıl kaçırıldığını ve FETÖ'nün darbedeki rolünü ilk elden ABD'li yetkili ve uzmanlara anlattı

15 Temmuz darbe girişimiyle ilgili ABD'deki kamuoyunu bilgilendirmek amacıyla Washington'a gelen Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Yaşar Güler, darbe gecesini neler yaşadıklarını dün düşünce kuruluşu SETA DC'nin konferansında anlattı. Yaklaşık 150 kişilik bir izleyici kitlesine 15 Temmuz akşamı odasında nasıl 10 kişilik bir maskeli grup tarafından her şeyin olağan geçtiği bir günün ardından alıkonulduğunu anlatan Yaşar, "bana yaptıkları muamele bir Türk askeri tarafından düşman askerlerine bile yapılacak cinsten değildi" dedi.

İşte Orgeneral Yaşar Güler'in konuşmanın tam metni:

"15 Temmuz akşamı Türkiye'de meydana gelen darbe girişimiyle alakalı olarak yaşanan ve bu hadise bağlamında küresel bir tehdit haline gelen radikalizmde yeni bir yapılanma türü hakkında sizlerle deneyimlerimi paylaşmak üzere huzurlarınızda bulunuyorum.

Öncelikle bizlere bu fırsatı verdiğiniz için hepimize ayrı ayrı teşekkür ediyorum.

Türkiye tarihinin her döneminde yaşadığı coğrafyanın bir getirisi olarak sosyal ve siyasal yükü ağır bir ülke olmuştur. Birçok ticaret yolunun kilidi durumundaki Anadolu toprakları üzerinde yaşadığımız için gerek Anadolu topraklarında gerekse Ortadoğu topraklarında mücadele olgusu hemen hemen hiç bitmemiş, deyim yerindeyse bir gün bile mola vermemiştir.

15 Temmuz öncesinde Türkiye, yine ciddi bir mücadele ve arınma sürecinin içerisinde bulunuyordu. Bir yanda 7 Haziran seçimleri, sonrasında daha önce görülmemiş şekilde tırmandırılan PKK ve DEAŞ kaynaklı terör hadiseleriyle mücadele ediyorduk. Öte yandan da öncesi olmakla beraber somut olarak 17-25 Aralık'ta başlattığımız, devlet içinde yuvalanmış radikal bir örgüt olan FETÖ'nün illegal yapılanmasından arınma sürecini yürütüyorduk.

"ÖNCESİNDE HERHANGİ BİR KRİZ YOKTU"

Ekonomide herhangi bir kriz yok. 1 Kasım seçimleriyle yeniden istikrara kavuşan siyasal sistemde günlük rutin tartışmalar dışında herhangi bir kriz yok, parlamento çalışıyor. Kamu düzeninde devlet bütünlüğünü tehlikeye atacak herhangi bir sorun yok. İşte böyle bir ortam içinde Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Genelkurmay İkinci Başkanı olarak makam odamda çalışırken, tahminen saat 21:25 civarında odamın kapısı çalındı. Ben de "gel" dedim ve ondan sonra yaşananların hiçbiri, nefes alıp vermek dahil yaşanan hiçbir şey normal olmadı.

Birden bire içeriye büyük bir bağrıış çağırışıyla yüzü maskeli, asker kıyafetli 10 kişi kadar darbeci girdi. Onların "yat" emrine uymayıp bir tanesini yere fırlatınca takdir edersiniz ki işin rengi biraz değişti. Bir karışıklık ve itiş kakış yaşadık. Ve Türk askerinin düşman askerine yapmayacağı bir muameleyle karşılaştık. Tabii etrafımı sardılar, beni tuttular ve bir şekilde ortamdaki hareketlilik duruldu. Bu insanlar, özel kuvvetler personeli eğitimli insanlardı.

Sıradan düz bir asker değillerdi. Ve biraz sonra kapı açıldı ve içeriye aslında İstanbul'da bir kursta olması gereken bir emir subayım sivil kıyafetle girdi. Alaycı bir şekilde "meraklanmayın komutanım bu bir tatbikat" dedi. O andan itibaren olay zihnimde belirginleşmeye başladı. Bir darbeye karşı karşıyaydık ama bu eski zamanlarda yaşanan ve aslında hiç olmaması gereken darbe girişimlerinden çok farklıydı.

"FETÖ'CÜ SUBAY VE ASTSUBAYLAR YAPTI"

15-25 Aralık'tan beri resmi olarak devletimizin mücadele halinde olduğu radikal bir örgüt olan FETÖ iltisaklı subay ve astsubaylar tarafından gerçekleştiriliyordu. Müsaade ederseniz bu noktada size Türkiye'nin FETÖ tecrübesinden ve bu yapıdan biraz bahsetmek isterim.

Bilindiği gibi aşırılık, radikalizm veya küresel terör, Suriye ve Irak'taki yoğun gündem nedeniyle DEAŞ üzerinden

tartışılmakta ve takip edilmektedir. Oysa bu görüntü genel olarak kendini şiddetle tanımlamayan veya sınırlı şiddet eğilimi olan, belki de bu eğilimini profesyonelce gizleyen örgütler ve oluşumlarla mücadele etmemize engel olmamalıdır.

Şunu unutmamalıyız ki terör örgütleri de tıpkı modern yaşamın kurumları gibidir. Eski tecrübelerden ders alır ve kendilerini yapısal olarak yenilerler. Yeni taktikler, yeni yaklaşımlar geliştirirler.

DEAŞ, PKK, DHKP-C, Hizbullah ve El Kaide, Avrupa'da ETA ve diğeri... Klasik yapılanmaları ve kurulları olan, eylem biçimleri olan terör örgütleridir. Ama Türkiye 1980'den itibaren belki de terör yapılanmalarının beta versiyonuna şahit olmuştur. Türkiye'de Diyanet İşleri Başkanlığı'nda kadrosu olan görünüşte basit bir cami imamı... Vaazlar veriyor, sohbetler düzenliyor. Etrafında etkili olmaya başlıyor.

Sonra etrafındaki kalabalık biraz daha organize olmaya birbirleriyle iletişim haline girmeye başlıyorlar. Birbirlerini destekliyorlar. Kendi aralarında toplantılar, sohbetler düzenlemeye başlıyorlar. Ve ayırıcı davranış kalıplarına sahip olmaya başlıyorlar.

"RADİKAL YAPILANMALAR GİBİ GİZLİ"

Mesela bütün radikal yapılanmalarda olduğu gibi müthiş bir gizlilik hastalıkları var. Ve yine bütün radikal örgütlerde olduğu gibi üyelerini kendi ailelerinden, çevrelerinden soyutlamaya çalışıyorlar. Çocuk yaşta örgüte katılanlar için mahalle evleri, yurtlar, okullar ve dershaneler açıyorlar. Hemen hepsi yatılı. Bir kurum değil, bir fikir birliği, kendilerine verdikleri adla bir "Hizmet Hareketi"...

Örgüte katılanların dış dünya ile bağlantılarını koparmak için üniversite öğrencilerine yönelik evler oluşturuyorlar. Bu evlerde ağabeyler ve ablalar var. Her şeylerini kontrol ediyorlar. Örgüte kattıkları gençleri ve çocukları asla başıboş bırakmıyorlar. Ve yine aynı amaçla örgüte katılan kişilere kod isimler veriyorlar. Böylece tam aidiyet duygusunu sağlamaya çalışıyorlar.

Radikalleşmiş kişilerin ortak özelliği, bu kişilerin tercih yapma yetilerini kullanmak istememeleri veya buna ikna edilmiş olmalarıdır.

[Fetullah](#) Gülen önderliğinde kurulan bu örgüte ait evlerde kalan, yurtlarda yetişen öğrenciler hiçbir şeyi tercihle yapmıyorlar. Her şeyi talimatla yapıyorlar. Hangi mesleği seçecekleri, hangi kurumda çalışacakları, hangi GSM hattını kullanacakları, hatta sıkı durun kiminle evlenecekleri... Evet, bu örgütün veya onların deyimiyle bu yapının üyeleri, kendi sevdikleri insanlarla evlenemiyorlar. Abiler veya ablalar hazırlanmış kataloğu şahsa sunuyor. Şahıs bu katalogdan birisiyle evlenebiliyor. Hatta eğer abiler ve ablalar uygun görmezlerse, evlilik tarihini erteliyorlar. Çünkü örgütün onlara biçtiği bir rol var. Mesela şu anda örgütün uyuyan hücrelerinde evlenme oranı arttı. Yapının geri kalanını kurtarmak için onları normal gündelik hayatla kamufle etmeye çalışıyorlar ve yoğun şekilde yine örgütten kişilerle evlilik talimatı veriliyor.

"PİLOTLAR SORGULAMADIKLARINI İTİRAF ETTİ"

Talimata göre yaşama metaforunun boyutunu göstermek adına şöyle bir örnek vermek isterim. 15 Temmuz gecesi TBMM'yi bombalayan pilotlar savcılık ifadelerinde kendilerinin masum olduklarını ve sadece kendilerine verilen emirleri yerine getirdiklerini söylüyorlar. Şöyle düşünün: Bir savaş uçağı pilotu ordusunda görev yaptığı ülkenin, şehrin göbeğindeki parlamento binasını bombalama talimatı alıyor ve bunu kendini zihninde sorgulamadığını bir masumiyet karinesi olarak aktarabiliyor.

Eğitimsiz bir insandan bahsetmiyorum. Savaş uçağı pilotu gibi yüksek ve ciddi bir eğitim almış birinden bahsediyorum. FETÖ ile devletimizin mücadelesi, buna ait bir farkındalığı özellikle sınırlarımızın dışındaki birçok ülkede algılandığı gibi sadece 15 Temmuz sonrasında başlamış değildir.

Esasen bu süreci ve farkındalığı 17-25 Aralık hadisesinin öncesinde başlatmak gerekir. Tıpkı insanlar gibi kurumlar da kendilerinden önceki deneyimleri kullanarak yeni adımlar, yeni yapılanmalar ortaya

koyabilir. Bu açıdan bazı ülkelerin, bazı dostlarımızın, FETÖ'yü bir terör örgütü yapılanması olarak tarif etmekte zorlanıyor olmasını, biraz da bu yeni yapılanmanın yarattığı şaşkınlığa bağlıyorum.

"FETÖ KENDİNİ YENİLEDİ"

Çünkü daha önce görülmemiş bir örgüt davranışı ile karşı karşıyayız. Her şeyden önce çok geniş bir zamana yayılmış bir teşkilatlanma var. Ve bu süre boyunca istedikleri güce ulaşana kadar radikal kimliklerini, yardım kuruluşu ve dini cemaat görüntüsüyle başarıyla gizliyorlar. Gücü adım adım elde etme stratejisi uyguluyorlar. Mesela bir kuruma önce bir temizlik işçisi sokuyorlar, sonra bir güvenlik görevlisi, sonra masa başında bir memur. Sonra daha üst düzeyde görevliler, uzmanlar vesaire. Her giden bir sonra gelecek olanlar için istihbarat, referans, rehber olma görevini yapıyor. Ve her kurumda, örgüt adına sorumlu kişiler var. Dolayısıyla bütün bu süreci 30-40 yıllık bir perspektife yaydığınız zaman kurumların gücünde dayanarak gerek hukuki güce, gerekse silaha ve şiddete her an ulaşabilme imkanlarını elde ettiklerini görüyoruz. Ama bunu düğmeye basacakları ana kadar kontrol altında tutuyorlar.

Yani silahları depolayıp militanlar eğitip hemen çatışma sahasına sürmeye gerek duymuyorlar. O silahlar zaten var. Onlar devletin. Uçaklar devletin, tanklar devletin, onu kullanacak askerler arasında kendi adamları olduğu müddetçe, ateş emri verecek komutanlar arasında kendi adamları olduğu müddetçe, o gücü istediği zaman istediği gibi kullanmak şansına sahip oluyor. FETÖ, yaklaşık 40 yıldır sürdürdüğü bu yapılanma modeli ile Türkiye'nin bütün kurumlarına, en alt kademededen, en üst kademeye kadar eleman yerleştirmeyi başarabilmiştir. Fakat daha da önemlisi, bu kişilerin geçirdiği onca yıla ve aldıkları eğitimlere rağmen örgüt bağlılıklarını canlı tutmayı başarabilmiştir.

"GENERALLER TALİMATLA ROBOTA DÖNDÜ"

Bırakın yukarıda bahsettiğim savaş uçağı pilotlarını, 15 Temmuz darbesine karşı general

rütbesinde insanlar vardı. Bu insanların birçoğu, birlikte mesai yaptığımız, uzun yıllara dayanan tanışıklığımız olan insanlardır. Bir generalin, mesleki kariyer sürecini düşünün. Ama o insanlar bu kadar uzun sürecin sonunda, bir gece ansızın gelen bir talimatla tamamen robota dönüşmüştür. İşte o gece emir subayının bu ihaneti ve dönüşümü, bu anlattıklarımın benim açımdan ilk ve en bariz örneği olmuştur. TSK içinde bir silsileyle yükselmiş, sadece Türkiye'nin değil, dünyanın en iyi askeri okullarını birincilikle bitirmiş insanlardan bahsediyorum. Ama bu yapıya çocuk denilecek yaşta dahil olunca ve belli tekniklerle gizlilikle yetiştirilince, ardından bir talimatla beraber robota dönüşmesi çok zor olmuyor.

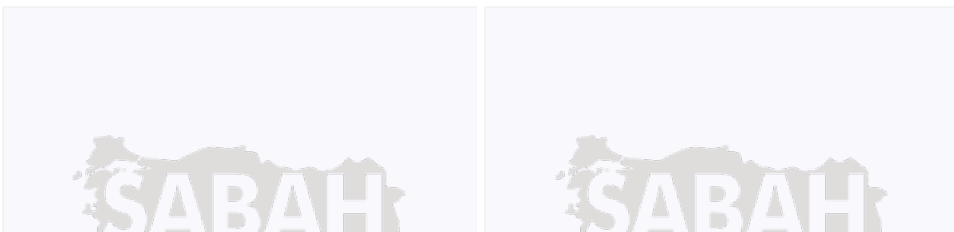

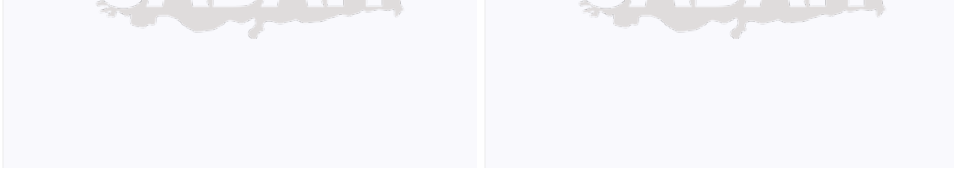
"MUCİZE ESERİ KURŞUNLARDAN KURTULDUM"

Odada bu yaşananların ardından binadan çıkarılmak istendim. Gözlerim kapalı ve ellerim bağlı olarak bir araca bindirildim. Binadan çıkarken sesinden tanıdığım, ekibi yöneten bir emir subayım mantar bariyer olarak tabir ettiğimiz bariyerlerin açılmasını emretti. Kaçırılmaya çalışıldığının haberi bir şekilde güvenlikteki arkadaşlara ulaşmış olacak ki bariyerleri açmadılar. Emir subayım araçtan indi, "kapıyı aç, yoksa ateş ederim", dedi. Açmadılar ve karşılıklı bir çatışma başladı. Emir subayı olan hain o ateş sırasında vuruldu. Yanımdaki kişinin kapıyı açtığını anladığım anda omuz darbesiyle onu da yere düşürdüm. Darbe girişimi önlendikten sonra ertesi sabah o aracı bana gösterdiler. Üzerinde kurşun deliği olmayan neredeyse hiçbir yeri kalmamıştı. Bir mucize eseri olarak kurtulduğumuzu rahatlıkla söyleyebilirim. Kapı açma emrine uymayan ve ateşle karşılık veren arkadaşımız aldığı ağır yaraların etkisiyle uzun bir süre komada yattı, yakın zamanda gözlerini açabildi.

Olayın bu aşaması aslında darbe girişiminin yapısıyla ilgili olarak da bize önemli bir ipucu verdi.

15 Temmuz darbe teşebbüsü ordunun içine sızmış bir grubun belki de ordunun tamamını bir oldubittiye getirerek yapmak istediği bir grup ve örgüt hareketidir. Eyleme katılanların sayısını TSK'nın geneline orantıladığınızda çok küçük bir grup olduğu açıkça görülmektedir. Buradaki taktik kilit noktalardaki bu hainlerin silah kullanması, darbe talimatı vermesi, medya iletişim organlarını ele geçirmeye çalışarak, ordunun bütünü ve milletimizi bunun bir ordu darbesi olduğuna inandırmaya çalışmasıdır. Ancak bu noktada başta sayın cumhurbaşkanımız olmak üzere hükümetimiz ve aziz milletimiz kritik bir karşı hamle ortaya koymuş ve bu senaryoyu bozmuştur.

"MİLLETİMİZİN REFLEKSİ DEVLET BEKASI"

Aziz milletimizin demokrasi refleksi, aslında temelde bir devlet bekası refleksidir. Milletimiz bu darbenin bir örgüt darbesi olduğunu, dolayısıyla acilen bastırılması gerektiğinin ayrımını sağlıklı ve hızlı bir şekilde yaptığı için sahaya inmiştir.

Zaten darbe girişiminde bulunan örgüt, aslında ordu içinde küçük bir azınlık olduğu için, bu girişimi büyük göstermek adına sınırlı sayıda da olsa uçakları, tankları kullanmıştır. Şurayı iyi anlamak lazımdır.

Türk Ordusu, milletin üzerine yürümemiştir. Ordunun içindeki bir grup, bunu böyle göstererek harekete geçirmek ve darbeyi gerçekleştirmek istemiştir. Bu ayırım, belki de 15 Temmuz analizlerindeki en kritik noktadır. Burayı doğru okuyamazsak, ne FETÖ'nün radikal bir terör örgütü olduğunu anlayabiliriz, ne de 15 Temmuz'un bir terör eylemi olduğunu anlayabiliriz.

"DARBE ALINMAMLA BAŞLADI"

Kapıda yaşananlardan sonra binadan otomobille beni çıkaramayacaklarını anlayan darbeciler, bu sefer beni sürükleyerek başka bir araca bindirdiler ve karargah içerisinde başka bir yere götürdüler. Bir müddet bekledikten sonra helikopter geldi ve darbecilerin merkezi olan Akıncı Üssü'ne götürüldük. Orada bir odaya hapsedildim. Benim hapsedilmemden sonra hazırlık durumunda bekleyen F-16'ların kalkışları başladı. Daha sonra öğrendiğime göre, benim üsse getirilmemi darbe planında bir aşama olarak önceden belirlemişler. Darbenin silahlı, fiili ayağını başlatmak için benim alınmamı beklemişler. Tabii sonradan öğrendiğimize göre sayın Genelkurmay Başkanımızı da Akıncı Üssü'ne getirmişler. Yanımdaki odaya. Ancak kendisi de şerefli bir Türk askerinin doğal davranışı olarak bu eşkiya sürüsüne prim vermiyor, direniyor, sonuçta bir hiyerarşik düzen var.

"ÖRGÜTÜN LİDERİ FETULLAH GÜLEN"

Bu darbe bu örgüt tarafından planlanmış ve bu örgütün de lideri Fetullah Gülen'dir.

Dışarıda şu an isimlerini tek tek sayamayacağım devletine ve milletine bağlı yüksek rütbeli mesai arkadaşlarımızın şehit Ömer Halisdemir gibi vatan evlatlarımızın göstermiş olduğu feraset ve cesaret,

Türk Silahlı Kuvvetleri ile bu radikal terör örgütü arasında kurulmak istenen köprüye engel olmuştur.

Darbe girişiminin akamete uğramasındaki, bana sorarsanız en kritik noktalardan biri darbeciler tarafından illiyet bağının kurulamamış olmasıdır.

16 Temmuz'un öğlen saatlerinde hapsedildiğim odanın kapısı açıldı ve tanıdık bir ses duydum. "Yav Yaşar sen burada ne arıyorsun?" diyen bir ses. Yıllarca birlikte mesai yaptığım, ailecek görüştüğüm bir insan. Bir havacı general... Akın Öztürk.

Benim kelepçeli olduğum bir ortamda serbestçe geziyor. Emir astsubayı yanında, talimatlar veriyor. Ve bana orada olduğundan haberi olmadığını söylüyor. Amerikalı dostlarımız için söyleyeyim, bizde bir tabir vardır, "suret-i haktan görünmek" diye. Öyle bir yakınlık gösteriyor ancak öte taraftan bulunduğumuz olay ve ortamdaki özgürlüğü ilginç.

Eğer bizim taraftan olsaydı, benim konumumda olması gerekirdi. Ama öyle değil, kelepçelerimi açtırdı. Gözümdeki bandı açtırdı. Ailemle konuşurmamı teklif etti. Tabii ki askerlik her türlü taktik duruma karşı hayatınızın her anında teyakkuzda olmayı mücadele disiplininin ayrılmaması, bulunulan her ortamda dikkatli olmayı kişiye bir yaşam tarzı olarak benimseten bir meslektir. Birkaç dakika içinde değişen şartlara rağmen herhangi bir gevşeklik ve rahatlama göstermedim, olan biteni anlamaya ve ilişkiler ağını çözmeye odaklandım.

Mesela ailemle telefon görüşmesi teklifine karşın yerimden kalkmadım. Her hareketimi işleyecekleri suçlara ve cinayetlere bahane olarak gösterebilirlerdi. Odanın öteki ucundan sabit telefonla evimi aradılar. Ben oturduğum yerden seslenerek iyi olduğumu söyledim. Telefonun yanına gitmedim. Benden bir tavır değişikliği umudu görmemiş olacaklar ki beni odada yalnız bıraktılar.

Orgeneral Akın Öztürk odadan ayrılırken kapıda nöbetçi olduğu konusunda beni ikaz etmeyi unutmadı tabii. Bu noktada kişisel olarak bir büyük hayret ve üzüntü içinde oluyorsunuz. Hem de

karşımızdaki örgüt yapılanmasının bugüne kadarkilerden çok farklı olduğunu idrak edebiliyorsunuz.

"AKIN ÖZTÜRK İYİ POLİS ROLÜ OYNADI"

Karşımdaki insan bir orgeneral di. Az önce ifade ettiğim gibi yakın görüştüğümüz, yıllara dayanan bir mesai birlikteliği yaptığımız bir insandı. Bu kadar yüksek bir eğitim, bu kadar uzun bir mesleki kariyerin sonucunda iyi polis, kötü polis taktiğinin iyi polis rolünü üstlenmiş. Bütün bunları bir arada değerlendirince aslında radikal örgütlenme yapısının bütün öğelerinin yaşadıklarımızın içinde var olduğunu da görmek zor değil.

Radikalizm, bugün yeni bir problem olarak bütün dünyanın gözü önünde, kimsenin görmezden gelmeyeceği bir şekilde 7,5 milyar insanın her bir bireyini etkileyebilme potansiyeline sahip olarak kendini dayatıyor. Ve daha da kötüsü arkasında teknolojinin, iletişimin gücünü alarak geliştiriyor.

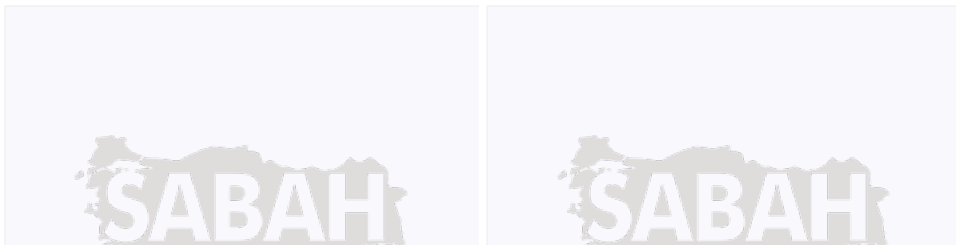
Ve bu olgu, terör ve şiddeti tıpkı birleşik kaplardaki su gibi dünyanın her tarafına eşit olarak dağıtmaya çalışıyor. Bombalar Bağdat'ta da, Şanlıurfa'da da, Berlin'de de, Londra'da da patlayabiliyor.

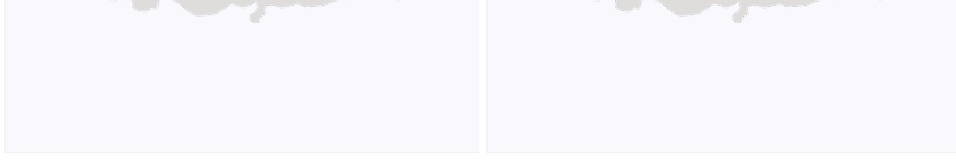
Ve daha da önemlisi radikalizm, kendini hem sebeplere, hem de sonuçlara eşit olarak dağıtabiliyor. Bu eylemler tek bir örgüt tarafından da farklı amaç ve ideallerdeki farklı örgütler tarafından da yapılabiliyor. Radikalleşmelerinin misyon kaynağı farklı dinler, farklı etnik kökenler olabiliyor.

Eğitim ve zeka seviyeleri ortalamalarının üzerindeki insanlar dünyanın en kanlı terör eylemlerine imza atabiliyor.

"DÜNYANIN RADİKALİZM PROBLEMİ VAR"

Hayatının önemli bir bölümünü, bir ülkenin ordusunda önemli görevlerde geçiren insanlar emekli olduktan sonra radikal örgütlere katılıp bütün birikimlerini bir sorun haline getirebiliyor. Bugün radikalizmi yoğun olarak DEAŞ veya Boko Haram ekseninde gözlemliyoruz. Ancak kişi başına milli geliri 42 bin dolar olan Finlandiya'da "Odin'in Askerleri" adlı bir örgüt ortaya çıkıp göçmen karşıtı radikal eylemler ortaya koyabiliyor.

Anlatmaya çalıştığım şudur: Dünyamızın bir DEAŞ problemi yoktur. Bir Boko Haram problemi yoktur. ETA, neo Nazi, veya henüz isimlerini duymadığımız örgüt problemi yoktur. Dünyanın bir radikalizm problemi vardır. Bu saydığım isimler de bu problemin sonucu ve içindeki aktörlerdir. Eğer problemi doğru tanımlamazsak, sonuçlarını da doğru tanımlayamayız ve doğru çözümler üretemeyiz.

Her şeyden önce şunu doğru tespit etmeliyiz. Radikalleşme bir süreçtir. Fikrin, düşüncenin şiddete dönüştüğü bir sürecin adıdır. Radikalleşme önce fikirde başlar, bunu dini veya ideolojik endoktrin süreci takip eder. Ve bu süreç eylemde radikalleşme ile son bulur. Yani önce beyinler radikalleşir, sonra da eller, tetiği veya füyneyi çeken parmaklar radikalleşir.

Elbette ki radikalleşmeyi önlemek için düşünceyi yasaklamayı öneremeyiz. Ancak sürecin izlerini, ortak özelliklerini takip etmek mümkündür. Genelde bu yapılarda ve kişilerde kendisinden olmayana karşı büyük bir nefret ve tahammülsüzlük, kendi görüşlerini tek gerçek olarak kabul etme, farklı yorumları yok sayma, kendisine karşı olan bütün kişi ve grupları tek bir yapı olarak görme eğilimi mevcuttur.

Ayrıca sanıldığına aksine insanlar geçmişteki inançları ve fikirleri doğrultusunda örgütlere katılarak radikalleşmiyor. Önce zihinsel olarak radikalleşiyorlar, toplumdan ayrışıyorlar. Ardından ulaşabildikleri en örgütlü ve etkin radikal yapılara dahil oluyorlar. Sonra da yukarıda anlattığım fikirden şiddete doğru olan yolculukları başlıyor. Bugün DEAŞ terör örgütünün Avrupa'nın göbeğinde eleman temin edebiliyor olması bunun belki de en açık göstergesi olarak karşımızda durmaktadır.

Sonuç olarak radikal bir eylemi demokratik eylemlerden ayıran en önemli unsur, şiddeti bir yöntem olarak bünyesinde barındırabilmesidir. Ve şiddete dayalı radikalleşmenin terörizmin en belirgin özelliği olduğu noktada dünya üzerinde yapılan değerlendirmelerde bir fikir birliği mevcuttur.

Sizlere çizdiğim bütün bu teorik çerçevenin akademik karşılıklarını bütün dünyada yazılmış kitaplarda, makalelerde veya analizlerde elbette ki bulabilirsiniz. Ancak Türkiye Cumhuriyeti gibi hem etnik radikalizmin, hem dini istismara dayanan radikalizmin, hem sol marjinal radikalizmin hedefinde olan ve bunların temsilcisi olan terör örgütleriyle demokrasiden taviz vermeden eş zamanlı mücadele etme tecrübesi bulunan bir ülkede, üst düzey askeri komuta kademesinde görev yapmış,

bu mücadelenin içinde bizzat yer almış ve 15 Temmuz gecesi yukarıda anlattıklarımı yaşamış bir insan olarak sizlere yaptığım değerlendirmelerin teorik çerçeveyi doğru şekilde somutlaştırdığına inanıyorum.

O odada yaklaşık olarak ne kadar kaldığımı tam bilemiyorum. Sabaha karşı F-4 sesleri gelmeye başladı. Peşinden F-4'ler Akıncı Üssü'nün pistini bombaladı. Türk Silahlı Kuvvetleri'nin kendi kurumsal kimliğiyle olaya müdahale ederek bu çetenin oldubittisini bertaraf etmeye çalıştığını anladım.

"GECE OLSAYDI HALK YİNE ENGELLERDİ"

Basından da takip etmişsinizdir. Darbe girişimi alınan tedbirler sonucunda planlanan saatten öne alınmıştır. Müsaadenizle bu konuda yapılan bir yoruma da itirazımı dile getirmek isterim. Deniliyor ki eğer darbe girişimi planlandığı saatte olsaydı başarılı olabilirdi. Çünkü herkes uykuda olacaktı, darbeciler de bütün tedbirlerini alacaktı vesaire.

Ben de şu soruyu soruyorum. Peki bu millet 16 Temmuz sabahı uyanmayacak mıydı? Millet gece verdiği tepkiyi sabah vermeyecek miydi? Sinecek miydi? Toptan tüfekten korkacak olsaydı, gece de korkardı. Öyleyse tepkinin farklı olacağını iddia etmek beyhudedir. Darbe girişiminin karakteri, bunun bir örgüt eylemi olduğu millet tarafından çok net şekilde idrak edilmiştir ve olayın seyri buna göre şekillenmiştir. Dolayısıyla tepkide bir farklılık olacağı ve darbenin erken fark edilmesinin sonucu değiştirdiği yorumlarına katılmadığımı ifade etmek isterim.

Tabii onların beklentisi devletin resmi televizyon kanalı TRT'yi ele geçirip bir bildiri okuyunca insanların teslim olacağı, tıpkı eski darbelerde olduğu gibi halkın bu işe tepkisiz kalacağı ve ordunun geri kalan kısmının da oluşan bu defakto duruma uyacağı şeklindeydi.

"DİRENİNCE SİLAHLI VERSİYON UYGULANDI"

Ancak Sayın Cumhurbaşkanımızın çağrısı üzerine millet direnmeye başladıkça onlar da planların silahlı versiyonunu daha alçakça uygulamaya başladılar.

Birkaç saat içinde çok acılar, çok dramlar yaşandı. Ama bunun karşısında çok büyük kahramanlık destanları yazdık. 249 şehit verdik, hepsi milletimizin evlatlarıydı. Bizim çocuklarımızdı. Acımın, yüreğimde taşıdığım yükün tarifi elbette ki mümkün değildir. Allah hepsine gani gani rahmet eylesin. 2193 gazimiz var. Allah hepsinden razı olsun. Kendilerine acil şifalar versin. Darbe girişiminde ilk anda kaybedilen mevziler, kısa bir zaman sonra teker teker geri alındı. TRT'nin kısa bir zamanda darbecilerden kurtarılması, bu girişimin akamete uğradığının ilk sinyali oldu. Bombalar devam etti ama milletimiz geri adım atmadı.

Sonrasında milletimizle birlikte ordumuz ve güvenlik birimlerimiz tarafından sabahına varmadan bu darbe teşebbüsü bastırıldı.

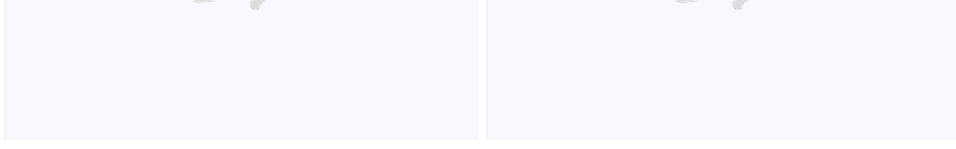
Kıymetli konuklar, burada asıl dikkatinizi çekmek istediğim konu şudur. 40 yıllık bir örgütlenme, son 3-4 yıldır siyasi iktidarla ciddi bir restleşme... Hazırlıklılar, devlet örgütü içinde yuvalanmış binler, on binler... Ordunun komuta kademesinde etkin konumdaki insanlar vesaire... Bir darbeye kalkışıyorlar ama gün aydınlanmadan çıplak elleriyle sokağa çıkan insanlar ve devletine, milletine bağlı güvenlik güçleri tarafından bütün girişim birkaç saatte akamete uğrattılıyor. Ertesi sabah gün ağardığında herkes işinde gücünde...

"BANKALARA TÜRK LİRASI ALMAK İÇİN KOŞTULAR"

Günlük hayatta herhangi bir aksama kesinti yok. Pazartesi günü piyasalar açıldığında herhangi bir likidite sorunu, borsada herhangi bir kriz yok. İnsanlara bankalara hücum ediyor ama para çekmek için değil. Mevduatlarını Türk lirasına çevirerek piyasada olası bir para sıkışıklığına karşı devlete destek olmak için.

Bakın bu bir güçtür. Ben bu konuşmayı "vay başımıza gelenler" temasında kurgulamadım. Türkiye'nin başına daha önce görülmeyen bir radikal terör örgütü eylemi geldi, Türkiye bunu kendi iç dinamikleriyle çok kolay atlattı.

Ama burada tehlikeli bir örgütlenme yapısı var. Dünya bu örgütlenme türüne, bu radikalizme karşı tetikte olmalıdır uyarısı yapmak üzere bu konuşmayı gerçekleştiriyorum. Türkiye petrol yatakları bakımından dünyanın en zengin ülkesi olmayabilir, ekonomik büyüklük bakımından da en önemli gücü olmayabilir. Ama ünlü ekonomist Ricardo'nun mukayeseli üstünlükler teorisi gibi Türkiye'nin de dünya ölçeğinde mukayeseli üstünlüğü krizlerle mücadele, terörle mücadele ve göçle mücadeledir. Türkiye uzun yıllar yüzde 70'lere varan yüksek enflasyonla yaşamaya alışmış bir ülkedir. Dolayısıyla milletimiz de ekonomik depresyonlara karşı bir duyarlılık söz konusudur.

Ülkemiz 2008-2009'daki global krizden en az etkilenen ülkelerden biridir. Yaklaşık 40 yıldır PKK ile mücadele etmektedir. Son dönemde buna DEAŞ, PKK'nın uzantıları olan KCK, YPG, PYD eklenmiştir. Suriye kaynaklı bir göç dalgasına karşı Türkiye açık kapı politikası uygulamış, 3 milyonun üzerinde Suriyeliyi kabul etmiş ve 25 milyar dolar harcamıştır. Bütün bunların üstüne 15 Temmuz'da yukarıda anlattığım ölçekte bir darbe girişimine maruz kalmış ama sabahına ıslık çalarak uyanmıştır. Bu bir güçtür, sadece ekonomik değil, tecrübenin, binlerce yıldır Anadolu toprakları üzerinde var olan medeniyetinin ve siyaset aklının gücüdür.

Dolayısıyla bütün dünya üzerinde terörle mücadele bir sorun haline gelmişse, dünyanın Türkiye'nin tecrübesinden, bu güçten istifade etmesi, uyarılarını dikkate alması, rehberliğine kulak vermesi gerekmektedir. Türkiye'nin PKK'ya ilişkin, PYD ve YPG'ye ilişkin, FETÖ'ye ilişkin, DEAŞ'a ilişkin uluslararası topluma uyarıları ve talepleri var.

Elbette ki her ülke kendi iç siyaseti çerçevesinde bunları değerlendirecek ve kararını verecektir. Ancak meselenin sadece Türkiye'nin meselesi olmadığı bilmesi gerekir.

FETÖ liderinin Türkçe konuşması, 15 Temmuz kalkışmasında bombalanan şehrin Türkiye Cumhuriyeti'nin başkenti olması, sorunun sadece Türkiye'nin sorunu olduğu anlamına gelmez.

Sorun bir radikalleşme sorunudur. Başka bir ülkede faaliyet göstermese bile başka örgütlere örnek olma tehlikesi vardır. Ve terör örgütlerinin aslında bir sektör gibi birbirleriyle olan ilişkilerini de göz ardı edemeyiz. 15 Temmuz'a kısa bir süre kala PKK'ya eylemsizlik talimatı verildiği, PKK eylemlerinde FETÖ'nün ordu içindeki elemanlarından istihbarat paylaşımı yapıldığı, soruşturularımızda ortaya çıkan ve raporlara girmiş gerçeklerdir.

Sonuç olarak terör örgütleri kurumsallaşmakta, küreselleşmekte, yeni stratejiler ve yeni yöntemler denemektedir. FETÖ bunların içinde en girift, en stratejik olarak örgütlenmiş ama dünya için en yeni olanıdır. Bu örgütü bir yardım kuruluşu olarak görmek, 15 Temmuz'u basit bir askeri darbe girişimi olarak tarif etmeye çalışmak, ve bu yapıyla irtibatlı görmemek Türkiye'nin FETÖ'ye olan tepkisini basit bir iktidar kaygısı çerçevesinde yorumlamak, bence büyük bir hatadır. Bilinmelidir ki bu hatanın gelecek nesillerimize radikalizmin pençesinde yaşamak ve demokrasiyi sadece tarih kitaplarında okumak gibi bir maliyeti olacaktır.

SABAH